

Lovtidende A

2009

Udgivet den 5. december 2009

4. december 2009.

Nr. 1132.

Lov om indgåelse af protokol om ændring af overenskomst mellem Danmark og Schweiz til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Protokol af 21. august 2009 mellem Kongeriget Danmark og Det Schweiziske Forbund om ændring af overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue underskrevet i Bern den 23. november 1973 som ændret ved protokollen underskrevet i København den 11. marts 1997 kan tiltrædes på Danmarks vegne. Protokollen er optaget som bilag 1 til denne lov.

Stk. 2. Protokollen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i protokollens artikel XI.

§ 2. Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Amalienborg, den 4. december 2009

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

I DRONNINGENS NAVN:
FREDERIK
KRONPRINS

/ Kristian Jensen

Bilag 1**PROTOKOL**

MELLEM KONGERIGET DANMARK OG DET SCHWEIZISKE FORBUND TIL ÆNDRING AF OVERENSKOMSTEN TIL UNDGAELSE AF DOBBELTBESKATNING VEDRØRENDE SKATTER AF INDKOMST OG FORMUE, UNDERSKREVET I BERN DEN 23. NOVEMBER 1973, SOM ÆNDRERET VED PROTOKOLLEN UNDERSKREVET I KØBENHAVN DEN 11. MARTS 1997

Kongeriget Danmark

og

Det Schweiziske Forbund,

der ønsker at indgå en protokol til ændring af overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Det Schweiziske Forbund til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue, underskrevet i Bern den 23. november 1973, som ændret ved protokollen underskrevet i København den 11. marts 1997 (herefter omtalt som »overenskomsten«),

er blevet enige om følgende:

ARTIKEL I

Overenskomstens artikel 10 (Udbytter) ophæves og erstattes af følgende artikel:

»Artikel 10*Udbytte*

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og efter lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan den skat, der pålignes, ikke overstige 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.
3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 kan udbytte, der udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kun beskattes i denne anden stat, hvis den retmæssige ejer er
 - a) et selskab (dog ikke et interessentskab), som direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet; eller
 - b) en pensionskasse eller en anden lignende institution, som tilbyder pensionsordninger, hvori fysiske personer kan deltage med det formål at sikre sig alders-, invalide- eller efterladtepensionsydelse, når denne pensionskasse eller anden lignende institution er oprettet, skattemæssigt anerkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne anden stat.

De kontraherende staters kompetente myndigheder fastlægger ved gensidig aftale måden, hvorpå disse begrænsninger skal finde anvendelse.

Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

4. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, »jouissance«-aktier eller »jouissance«-rettigheder, stifteraktier eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige be-

handling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvori det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

5. Bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 anvendelse.

6. Oppebærer et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.«

ARTIKEL II

1. Overenskomstens artikel 11, stk. 1, (Renter) ophæves og erstattes af følgende stykke:

»Renter, der hidrører fra én af de kontraherende stater, og hvis retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.«

2. Overenskomstens artikel 11, stk. 3, (Renter) ophæves og erstattes af følgende stykke:

»3. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis rentens retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for den betalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 anvendelse.«

ARTIKEL III

1. Overenskomstens artikel 12, stk. 1, (Royalties) ophæves og erstattes af følgende stykke:

»Royalties, der hidrører fra én af de kontraherende stater, og hvis retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.«

2. Overenskomstens artikel 12, stk. 3, (Royalties) ophæves og erstattes af følgende stykke:

»3. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 anvendelse.«

ARTIKEL IV

Overenskomstens artikel 18 (Pensioner) ophæves og erstattes af følgende artikel:

»Artikel 18*Pensioner*

1. Pensioner og andet lignende vederlag, såvel tilknyttet som uafhængigt af tidligere beskæftigelse, som hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i den førstnævnte stat, hvis bidragene betalt af
 - a) den berettigede til pensionsordningen har været fradraget i den berettigedes skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat i henhold til denne stats lovgivning; eller
 - b) en arbejdsgiver ikke var skattepligtig indkomst for den berettigede i den førstnævnte kontraherende stat i henhold til denne stats lovgivning.
2. Ved anvendelsen af denne artikel omfatter udtrykket »pensioner og andet lignende vederlag« ikke betalinger efter den sociale sikringslovgivning i en kontraherende stat.«

ARTIKEL V

1. Den gældende ordlyd af overenskomstens artikel 21 (Indkomst, der ikke udtrykkelig er omtalt) bliver stk. 1.
2. Følgende stykke 2 indsættes i denne artikel:
»2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stk. 2, hvis modtageren af sådan indkomst, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra indkomsten hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 anvendelse.«

ARTIKEL VI

Overenskomstens artikel 23, stk. 2, (Metoder til ophævelse af dobbeltbeskatning) ophæves og erstattes af følgende stykke:

»2. I Schweiz skal dobbeltbeskatning undgås således:

- a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Schweiz, oppebærer indkomst eller ejer formue, der efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Schweiz – medmindre bestemmelserne i litra b tilsiger andet – fritage sådan indkomst eller formue fra beskatning, men kan ved skatteberegningen af den pågældende persons øvrige indkomst eller formue anvende den skattesats, som skulle have været anvendt, hvis den fritagne indkomst eller formue ikke havde været fritaget fra beskatning.
- b) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Schweiz, oppebærer udbytte, som efter artikel 10 kan beskattes i Danmark, skal Schweiz efter anmodning tillade den pågældende person en lempelse. Lempelsen kan bestå i:
 - (i) et fradrag i den pågældende persons schweiziske indkomstskat på et beløb svarende til den skat, der er pålagt i Danmark i overensstemmelse med artikel 10; et sådant fradrag kan dog ikke overstige den del af den schweiziske skat, beregnet inden fradraget er givet, som kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i Danmark; eller
 - (ii) et beløbsmæssigt nedslag i den schweiziske skat; eller
 - (iii) en delvis fritagelse af sådant udbytte fra schweizisk skat, i alle tilfælde mindst bestående af et fradrag af den skat, der er pålagt i Danmark, fra udbyttets bruttobeløb.

Schweiz bestemmer, hvilken lempelse der finder anvendelse, og fastsætter fremgangsmåden i overensstemmelse med de schweiziske bestemmelser om effektueringen af Det Schweiziske Forbunds internationale aftaler til undgåelse af dobbeltbeskatning.

- c) Et selskab, som er hjemmehørende i Schweiz, og som oppebærer udbytte fra et selskab, som er hjemmehørende i Danmark, har med hensyn til schweizisk skat af sådant udbytte ret til den samme lempelse, som ville være tilkommet selskabet, dersom det udbyttebetalende selskab havde været hjemmehørende i Schweiz.«

ARTIKEL VII

I artikel 25 (Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler) indsættes som nyt stykke 5:

»5. Hvor

- a) en person i henhold til stk. 1 har indbragt en sag for den kompetente myndighed i en kontraherende stat med den begrundelse, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for den person har medført en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, og
- b) de kompetente myndigheder ikke er i stand til at nå til enighed om at løse sagen i overensstemmelse med stk. 2 inden tre år fra indbringelsen af sagen for den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat,

skal ikke afgjorte spørgsmål, der måtte opstå af sagen, undergives voldgift, hvis personen anmoder om det. Disse ikke afgjorte spørgsmål skal dog ikke kunne undergives voldgift, hvis en afgørelse om disse spørgsmål allerede er truffet af en domstol eller en administrativ klageinstans i en af staterne. Medmindre en person, der er umiddelbart berørt af sagen, ikke accepterer den gensidige aftale, som gennemfører voldgiftsavgørelsen, eller de kompetente myndigheder og de personer, der er umiddelbart berørt af sagen, aftaler en anden løsning inden for seks måneder efter, at de er blevet underrettet om afgørelsen, er voldgiftsavgørelsen bindende for begge stater og skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i disse staters interne lovgivning. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig overenskomst beslutte måden, hvorpå dette stykke skal finde anvendelse.

De kontraherende stater kan til den voldgiftsret, der er nedsat efter bestemmelserne i dette stykke, frigive sådanne oplysninger, som er nødvendige til gennemførelsen af voldgiftssagen. Voldgiftsrettens medlemmer er undergivet de begrænsninger med hensyn til videregivelse, som er beskrevet i artikel 27, stk. 2, med hensyn til oplysninger, der er således frigivet.«

ARTIKEL VIII

Artikel 27 (Udveksling af oplysninger) ophæves og erstattes af følgende artikel:

»Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som må forventes at være af betydning for gennemførelsen af bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter omfattet af overenskomsten, for så vidt som denne beskatning ikke strider imod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1.

2. Alle oplysninger, der modtages efter stk. 1 af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse, håndhævelse eller retsforfølgning med hensyn til eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er nævnt i stk. 1. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. Uanset det foranstående må oplysninger modtaget af en kontraherende stat anvendes

til andre formål, når oplysningerne må anvendes til sådanne andre formål ifølge lovgivningen i begge stater, og den kompetente myndighed i den stat, der har afgivet oplysningerne, giver tilladelse til sådan anvendelse.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- 1) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- 2) at meddele oplysninger, som ikke kan indhentes i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller almindelige forvaltningspraksis;
- 3) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride imod almene hensyn (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger efter denne artikel, skal den anden kontraherende stat iværksætte sine foranstaltninger for at indhente de oplysninger, der anmodes om, selv om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til egne skattemæssige formål. Forpligtelsen i det foregående punktum er undergivet begrænsningerne i stk. 3, men i intet tilfælde gør sådanne begrænsninger det muligt for en kontraherende stat at undlade at levere oplysninger alene med den begrundelse, at den ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stk. 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, alene fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller person, som optræder som bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person. For at skaffe sådanne oplysninger skal skattemyndighederne i den kontraherende stat, der er anmodet om oplysningerne, kunne gennemtvinge udlevering af oplysninger omfattet af dette stykke uanset stk. 3 eller eventuelle modstridende bestemmelser i dens interne lovgivning.«

ARTIKEL IX

Overenskomstens artikel 28, stk. 3 og 4, (Forskellige bestemmelser) ophæves og erstattes af følgende stykke:

»3. Bidrag til en pensionskasse eller en anden lignende institution, som tilbyder pensionsordninger, som er oprettet og skattemæssigt anerkendt i en kontraherende stat, som betales af eller på vegne af en person, som yder personligt arbejde i den anden kontraherende stat, skal, med henblik på fastsættelsen af personens skattebetaling samt fortjeneste for et foretagende, som kan beskattes i denne anden stat, behandles i denne anden stat på samme måde og undergives de samme betingelser og begrænsninger som bidrag til en pensionsordning, som er skattemæssigt anerkendt i denne stat, under forudsætning af, at

- a) personen ikke var hjemmehørende i denne stat og var deltager i pensionsordningen, umiddelbart før han begyndte at yde personligt arbejde i denne stat, og
- b) pensionsordningen anerkendes af den kompetente myndighed i denne stat som værende overordnet svarende til pensionsordninger, der er skattemæssigt anerkendt i denne stat.«

ARTIKEL X

Aftalen tilføjes en protokol med følgende indhold:

»PROTOKOL

Kongeriget Danmark

og

Det Schweiziske Forbund

er ved underskrivelsen af protokollen mellem Kongeriget Danmark og Det Schweiziske Forbund om ændring af overenskomsten til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue, underskrevet i Bern den 23. november 1973, som ændret ved protokollen underskrevet i København den 11. marts 1997, enige om følgende bestemmelser, som skal udgøre en integreret del af overenskomsten.

1. Med hensyn til artikel 10, stk. 3, litra b, og artikel 28, stk. 3,

er der enighed om, at udtrykket »en pensionskasse eller en anden lignende institution, som tilbyder pensionsordninger« omfatter de følgende ordninger og ordninger af samme eller væsentligt samme art, der er oprettet i henhold til lovgivning, der er trådt i kraft efter underskrivelsen af denne protokol:

I Danmark pensionsordninger omfattet af afsnit I i pensionsbeskatningsloven.

I Schweiz alle ordninger omfattet af

- (i) Forbundslov om alders- og efterladteforsikring af 20. december 1946;
- (ii) Forbundslov om invalideforsikring af 19. juni 1959;
- (iii) Forbundslov om supplerende pensioner vedrørende alders-, efterladte- og invaliditetsforsikring af 6. oktober 2006;
- (iv) Forbundslov om beskæftigelsesrelateret alders-, efterladte- og invalideforsikring af 25. juni 1982, herunder uregistrerede pensionsordninger, som tilbyder beskæftigelsesrelaterede pensionsordninger, og
- (v) de former for individuelle godkendte pensionsordninger efter paragraf 82 i Forbundslov om alders-, efterladte- og invalideforsikring af 25. juni 1982, som er sammenlignelige med beskæftigelsesrelaterede pensionsordninger.

Der er endvidere enighed om, at udtrykket »pensionskasse eller pensionsordning« indbefatter investeringsfonde og trusts, hvor alle interesser i fondene eller trustene besiddes af pensionskasser eller pensionsordninger.

2. Med hensyn til artikel 18 og 19

Er der enighed om, at udtrykket »pensioner«, som anvendt i henholdsvis artikel 18 og 19, ikke kun omfatter periodiske udbetalinger, men også sumudbetalinger.

3. Med hensyn til artikel 27

- a) Er der enighed om, at der kun anmodes om udveksling af oplysninger, når den anmodende kontraherende stat har udtømt alle normale kilder til oplysninger, der står til rådighed under den interne skatteproces.
- b) Er der enighed om, at den administrative bistand, der er indeholdt i artikel 27, ikke indbefatter foranstaltninger, der kun er rettet imod simpel indsamling af bevismidler (»fiskeriekspeditioner«).
- c) Er der enighed om, at den anmodende stats skattemyndigheder skal afgive følgende oplysninger til skattemyndighederne i den anmodede stat, når de anmoder om oplysninger i henhold til overenskomstens artikel 27:
 - (i) navn og adresse på den eller de personer, som er genstand for undersøgelse eller efterforskning, og, i det omfang de er tilgængelige, andre oplysninger, der befordre identifikationen af personen, såsom fødselsdato, civilstand eller skatteidentifikationsnummer;
 - (ii) perioden, som der anmodes om oplysninger for;

- (iii) en erklæring om de oplysninger, der anmodes om, herunder om disses karakter og den form, i hvilken den anmodende stat ønsker at modtage oplysningerne fra den anmodede stat;
 - (iv) det skattemæssige formål, for hvilken oplysningerne søges;
 - (v) navn og adresse på enhver person, som antages at besidde de oplysninger, der anmodes om.
- d) Er der endvidere enighed om, at overenskomstens artikel 27 ikke forpligter de kontraherende stater til at udveksle oplysninger på en automatisk eller spontan basis.
- e) Er der enighed om, at i tilfælde af udveksling af oplysninger skal de administrative proceduremæssige regler om skatteyderes rettigheder, der forefindes i den anmodede kontraherende stat, finde anvendelse, inden oplysningerne videregives til den anmodende kontraherende stat. Der er endvidere enighed om, at denne bestemmelse har til formål at sikre skatteyderen en retssikkerhedsmæssigt betryggende sagsgang og ikke at forhindre eller i urimeligt omfang forsinke processen med udveksling af oplysninger.«

ARTIKEL XI

Denne protokol træder i kraft efter udveksling af noter, der bekræfter, at de forfatningsmæssige fremgangsmåder, som skal følges i hver af de kontraherende stater, før protokollen kan træde i kraft, er gennemført. Protokollen finder anvendelse:

- a) for så vidt angår overenskomstens artikel 10 og 23 på udbytte, der forfalder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvor denne protokol træder i kraft;
- b) for så vidt angår overenskomstens artikel 18 på pensioner, der forfalder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvor protokollen træder i kraft, dog bortset fra pensioner, hvorfra udbetalingerne er påbegyndt inden datoen for underskrivelsen af protokollen, og hvor udbetaling sker til berettigede, der er flyttet fra den ene kontraherende stat til den anden kontraherende stat forud for denne dato;
- c) for så vidt angår overenskomstens artikel 25, stk. 5, på det tidligste af de følgende to tidspunkter: notifikation fra Danmark om, at det har tilvejebragt sine interne forudsætninger og procedurer for at kunne gennemføre det nævnte stykke, eller fra den dato, hvor en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning mellem Danmark og et tredjeland, som omfatter en tilsvarende bestemmelse (om voldgift), har virkning;
- d) for så vidt angår overenskomstens artikel 27 for skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvor denne protokol træder i kraft;
- e) for så vidt angår overenskomstens artikel 28, stk. 3, på bidrag, der betales vedrørende skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvor denne protokol træder i kraft.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt autoriseret af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i København den 21. august 2009 i to eksemplarer på dansk, tysk og engelsk, idet alle tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse om fortolkning mellem de danske og tyske tekster skal den engelske tekst anvendes.

For Kongeriget Danmark

For Det Schweiziske Forbund